

Přehled 50 zemí, ve kterých je nejsilnější pronásledování křesťanů

1. Severní Korea

Severní Korea je mimořádnou výjimkou v mnoha ohledech. Po celých dvanáct po sobě jdoucích let je v čele WWL. V Severní Koreji je jedna všezahrnující silná hnací síla perzekuce, vylučující všechny ostatní možné prostředky, a tou je komunistický útlak. Vláda Kim Čong-una a jeho Strany práce je absolutní a tuhá. Nikdo nesmí ani není schopen mít do-tazy k této vládě nebo námitky vůči ní. Tato ideologie je založena na idejích komunismu, proto ji lze oprávněně ozna-čit za hlavní hnací sílu perzekuce. Je neoddělitelně spjata s nepředstavitelným kultem osobnosti. Země je tu proto, aby sloužila svým vládcům. Zbožštění vládců nenechává prostor jakémukoliv náboženství. Každá úcta, jež není soustředěna na Kimovu dynastii, je považována za nebezpečnou a ohrožující stát.

Křesťané jsou vystaveni tomu nejvíce představitelnému útlačku. Jsou zahrnuti do hluboké ilegality a ve většině případů se neodvažují projevit svou křesťanskou víru dokonce ani ve své vlastní rodině, zejména před dětmi. Bojí se, aby se neu-kázalo, že jsou křesťany. Vše, co vláda není schopna kontrolovat a řídit, bude vymýceno, proto ilegální (podzemní) církve setrvává v nejhlubším utajení. Veškeré oblasti života v Severní Koreji jsou pod tím nejsilnějším možným tlakem. Všichni utečenci shodně vypovídají, že za praktikování náboženství v osobní rovině je člověk zcela určitě pronásledován.

Základní příčina, proč je v Severní Koreji tak obtížné zaručit náboženskou svobodu podle socialistické ústavy země, pramení z přesvědčení, že náboženství je prostředkem zahraničního vměšování a mohlo by narušit poslušnost severo-korejské společnosti. Z toho plyne, že v systému společenských vrstev v zemi, zvaném Songbun, jsou všichni křesťané považováni za nepřátelské.

Pokud se zjistí, že je člověk věřící, je potrestán nejen on sám, ale celá rodina. Nejbližší rodinní příslušníci, aniž by oni sami byli jen v podezření, že jsou křesťany, si odpykávají trest v převýchovných táborech. Dospělí křesťané jsou posíláni do pracovních táborů, odkud není možné propuštění. Severokorejští policejní důstojníci vyhledávají (doslova pořádají hony) a trestně stíhají obyvatele Severní Koreje, kteří za svého pobytu v Číně konvertovali k protestantismu, i ty, kdo se při svém návratu do Severní Koreje pokoušejí dovážet křesťanskou literaturu.

2. Somálsko

Somálsko se posunulo z páté pozice na loňském WWL na letošní druhou. Křesťany v Somálsku jsou převážně kon-vertité muslimského původu. V zemi je nepatrný počet zahraničních pracovníků. Pozice křesťanů v Somálsku se zhoršila a Somálsko se zařadilo do kategorie krutá perzekuce.

Hlavní hnací silou pronásledování je v Somálsku islámský extrémismus a v menší míře kmenový antagonismus a orga-nizovaná korupce. Podle zpravodaje Open Doors není v případě Somálska výrazný předěl mezi islámským extrémismem a organizovanou korupcí. Somálsko je převážně muslimskou zemí.

Islámští duchovní vůdci a vládní úředníci veřejně tvrdí, že v zemi není pro křesťany místo. V tomto kontextu využívá militantní islámská teroristická skupina aš-Šabáb své přítomnosti v různých oblastech země k radikalizaci společnosti na účet křesťanství obecně a zejména jednotlivých křesťanů muslimského původu.

Ve všech oblastech života je silný tlak na vypuzení křesťanství ze Somálska. Jako odraz těchto protikřesťanských postojů byla většina západních nevládních organizací vyhnána kvůli svému (předpokládanému) propojení s křesťanstvím. V zemi, kde hnací silou perzekuce formuje islámský extrémismus, kmenový antagonismus a organizovaná korupce, zbývá jen čekat, jak se v budoucnosti bude somálská církev vyvíjet.

3. Sýrie

Sýrie se poprvé v historii dostala do první desítky WWL. Ve zhoršení situace syrských křesťanů hraje zásadní roli nárůst islámského extrémismu. Tvář perzekuce v Sýrii se změnila. Zatímco hlavní hnací silou perzekuce před občanskou válkou byla totalitní paranoia, v současnosti ji vystřídal islámský extrémismus. Téměř polovina vzbouřenců válčících v Sýrii vyšla z prostředí bojovníků džihádu a nekompromisních a agresivních islamistů.

V období, za které byla zpracována tato zpráva, zesilovala fanatičnost konfliktu, a proto vzrostly i útoky zaměřené proti křesťanům. Syrská opozice se stále více islamizuje a je následkem občanské války natolik vykořelená, že tlak na každého syrského občana je vysoký. V kontextu války a narůstajícího vlivu islámských bojovníků džihádu v opozičních silách jsou křesťané stále zranitelnější skupinou čelící kvůli své víře vzrůstajícímu tlaku ve všech oblastech života. Máme zprávy o tom, že mnoho křesťanů bylo uneseno, fyzicky týráno a zabito.

Občanskou válkou bylo poškozeno nebo zničeno mnoho modliteben, v mnoha případech záměrně. Dne 21. 10. 2013 napadly islámské vojenské skupiny převážně křesťanské město Sadad, jež deset dní nato znovu obsadila syrská armáda. Narůstající vliv skupin radikálních islamistů a bojovníků džihádu bude nadále rozdmýchat fanatické napětí a specifickou perzekuci křesťanů navíc k tomu útlaku, který křesťané již zakoušejí sevření uprostřed křížové palby. Očekává se, že křesťané budou stále více vystaveni utrpení pro víru, neboť narůstá fanatičnost občanské války. Pokud konflikt vyústí v převzetí vlády islámskými extrémisty, situace křesťanů a dalších menšin se ještě více zhorší.

4. Irák

Postavení křesťanů ve středním a jižním Iráku je stejně zlé jako v loňském roce a sever se pro křesťany stává čím dál nebezpečnějším místem. Hlavní hnací silou perzekuce v Iráku je islámský extrémismus.

Islámské extrémistické skupiny touží po náboženské čistce v zemi a přejí si učinit zemi čistě islámskou. Tradiční církve (Assyrská ortodoxní církev, Chaldejská katolická církev, Syrská katolická církev, Arménská církev), evangelikální sbory (oblast Ninive, Bagdád, Basra) a křesťané muslimského původu jsou perzekucí ohroženy stejnou měrou. Místní křesťané čelí perzekuci a diskriminaci zejména ze strany místních úřadů, mimokřesťanských duchovních vůdců a fanatických hnutí. Křesťané muslimského původu a v určitém rozsahu i evangelikálové jsou rovněž postaveni proti (širší) rodině. Komunita křesťanů z řad zahraničních pracovníků je stále více monitorována místními úřady. Útlak křesťanů je vysoký ve všech oblastech života. Základním zdrojem zákonnosti je šaría, jež zakazuje muslimům konvertovat k jiným náboženstvím. Konvertité od islámu prakticky nemají možnost uplatnit svobodu vyznání, protože v osobních dokumentech nelze změnit záznam o náboženské příslušnosti. Křesťanská menšina je snadným cílem únosů, neboť křesťané nejsou součástí kmene, který by je ochránil, ani se od nich nedá očekávat, že by se aktivně bránili.

Zprávy z místních zdrojů ukazují, že v průběhu roku 2013 došlo k nárůstu jednotlivých útoků a výhrůžek proti křesťanům. Podle místního úřadu v Mosulu dochází každé dva až tři dny k zabití, únosu nebo týráni křesťana. Špatným znamením je, že dokonce v relativně poloautonomním Kurdistanu se kvůli vzrůstajícímu islámskému extrémismu bezpečnost křesťanů zhoršuje.

5. Afghánistán

Převládající hnací silou perzekuce v Afghánistánu jsou islámský extrémismus (hlavně) a v menším rozsahu kmenový antagonismus a organizovaná korupce. Často citované rčení Afghánců zní: Když satan padl na zem, spadl na Kábul. Všichni afghánští křesťané vzešli z muslimského prostředí. Pokud se o komkoli zjistí, že konvertoval ke křesťanství, takový člověk je vystaven silnému společenskému a rodinnému nátlaku. Podněcovateli tohoto útlaku jsou s největší pravděpodobností muslimští duchovní a rovněž místní úřady. Osoby, které se rozhodnou opustit islám, jsou považovány za odpadlíky a ocitají se v extrémně obtížné situaci – viz nedávné prohlášení Nazira Ahmada Hanáfího, že takoví lidé by se měli popravovat.

Lidé jsou hluboce zakořeněni ve svých rodinách, vesnicích a kmenech. Pokud se někdo odváží odvrátit se od svého kmene a letitých hodnot a přijmout něco nového a možná i cizího, dostává se pod nátlak, aby se vrátil k tradicím, jinak bude považován za zrádce a vyobcován. Tento princip se používá u všech „odchylek“, ale nejvíce, když se někdo stane křesťanem. Křesťanství je stále považováno za západní náboženství nepřátelské vůči afghánské kultuře, společnosti a islámu.

Afghánští křesťané jsou vystaveni enormnímu útlaku ve všech oblastech života. V zemi není žádný veřejný sbor, dokonce ani pro zahraniční pracovníky. Vzhledem k tomu, že konverze je považována za odpadlictví, konvertité ji utajují před všemi. Pro křesťany je velmi nebezpečné modlit se, zpívat chvály či vlastnit křesťanské materiály – jakékoliv spojení s křesťanstvím je nebezpečné. Děti konvertitů také vědí, že musí zachovávat diskrétnost a být opatrné, co nebo komu řeknou. Afghánistán je jedním z nejlepších příkladů země, kde je útlak tak velký, že již není třeba dalších násilných akcí k tomu, aby byli křesťané zahnáni do ilegality.

Není pravděpodobné, že by se situace křesťanů v blízké době zlepšila. Dá se očekávat, že stažení mezinárodních sil v roce 2014 povede k nové etapě, v níž současný režim bude muset řešit hrozbu Talibanu i rozdílných etnických frakcí v zemi.

6. Saúdská Arábie

Hlavní hnací silou perzekuce v Saúdské Arábii je islámský extrémismus. Na území pouštního království leží svatá města islámu Mekka a Medína (rodiště a sídlo islámského proroka Mohameda) a stát je charakterizován wahhábismem, přesnou a přísnou interpretací islámu. Ostatním náboženstvím není dovoleno otevřeně praktikovat víru.

Většinu křesťanů v Saúdské Arábii tvoří příslušníci jiných států, kteří dočasně žijí a pracují v zemi. Zaměstnanci z Asie a Afriky jsou vykořisťováni, špatně placeni a nadto jsou pravidelně vystaveni slovnímu i fyzickému násilí pro svou víru v Ježíše Krista. V zemi žijí i konvertité od islámu, kteří drží svou víru v Boha v nehlubším utajení. V ústavě ani základních zákonech saúdského království nejsou žádná ustanovení týkající se náboženské svobody a celou společnost ovládají silné protináboženské postoje. Právní systém je založen na zákonu šaría. Konverze k jinému náboženství se trestá smrtí. Sdílení evangelia muslimům a distribuce křesťanské literatury včetně Bible a další neislámské literatury je ilegální. Věřícím muslimského původu hrozí velké nebezpečí, že se stanou obětí tzv. zabití ze cti, pokud jejich rodina nebo obec zjistí, že se stali křesťany. Někteří z nich opustili z tohoto důvodu zemi.

V průběhu roku 2013 policie a náboženská policie zaútočila na několik bohoslužeb pořádaných křesťanskými migranty. Několik desítek účastníků bylo zadrženo a všichni, kdo měli propadlé povolení k pobytu, byli deportováni.

Nelze očekávat, že se politická a ekonomická situace v zemi v krátké době změní, proto nelze ani očekávat zlepšení pozice křesťanů. I přes uvedené skutečnosti počet konvertitů ke křesťanství narůstá, ať z řad muslimů, nebo jiných náboženství. Roste i jejich neohroženost při sdílení jejich nové víry.

7. Maledivy

Hlavní hnací silou perzekuce postihující křesťany na Maledivách je islámský extrémismus. Islámská vláda považuje sama sebe za ochránce islámu a vydává soubor zákonů, jež zásadně zakazují Maledivanům konvertovat k jinému náboženství pod hrozbou tvrdých sankcí včetně ztráty občanství. Být Maledivan je chápáno jako ekvivalent pojmu být muslim, což nenechává prostor pro jakoukoliv změnu, ať k jinému náboženství, nebo k ateismu. Oficiálně neexistuje žádný Maledivan, který by byl zároveň křesťan, křesťany jsou oficiálně pouze zahraniční pracovníci.

Maledivští křesťané zakoušejí obrovský tlak perzekuce ve všech sférách života. V zemi je rozsáhlá společenská kontrola dohlížející na každého jednotlivce, která má za úkol usměrňovat jakoukoliv odchylku od cesty islámu. Při ohromné hustotě osídlení v zemi prakticky neexistuje soukromí. Útlak se zrcadlí jak v rodině, tak ve společnosti. Těch několik maledivských křesťanů se všemožně brání prozrazení.

Úroveň pronásledování není příliš vysoká. Křesťané žijí v hlubokém utajení, neboť vědí, co by je čekalo, kdyby byli prozrazeni. Maledivy jsou dobrým příkladem země, kde útlak je tak enormní, že k potlačování křesťanů již nejsou nutné další násilné činy.

Ve druhé polovině roku 2013 plnily titulky mezinárodních zpráv volby, byly anulovány a odloženy, když exprezident a aktivista pro lidská práva Našíd sice zvítězil ve volbách, ale nezískal nadpoloviční většinu hlasů.

V závěrečných volbách konaných 9. 11. 2013 byl Našíd opět v čele. V rozhodujícím utkání zvítězil o 1,61 %. Abduláh Jamín z Islamic Peoples' Party Maldives (islámské lidové strany Malediv), nevlastní bratr dlouholetého prezidenta a dik-tátora Gajúma. Současná maledivská vláda zdůrazňuje svou úlohu ochránce a obránce islámu a jeho hodnot. Vzhledem k tvrdosti vlády a podpoře, které se vláda těší ze strany maledivských občanů, v dubnu 2013 dokumentované demon-straci mladých maledivských občanů požadujících plné zavedení šaría, nelze očekávat, že v nadcházejících letech dojde k významným změnám.

8. Pákistán

Hlavní silou perzekuce křesťanů v Pákistánu je islámský extrémismus a v menší míře organizovaná korupce. Pákistánští křesťané jsou vystaveni jak islámským militantním organizacím a davům, jež pravidelně a hrubě napadají křesťany, tak rostoucí islamizaci kultury, jejímž důsledkem je izolace křesťanů od ostatního obyvatelstva. Křesťané, kteří si mohli dovolit opustit zemi, tak v hojně míře učinili. Někteří pozorovatelé hovoří o talibanizaci pákistánské společnosti. Smutně proslulé zákony o rouhání mají nadále ničivé důsledky na menšiny včetně křesťanů.

Nově zvolený ministerský předseda se snaží všemožně vyhovět silným islámským extrémistickým proudům, takže z jeho strany nelze očekávat žádná iniciativa. Doslova devastační ranou ukazující rostoucí extrémismus byl dvojí bombový útok na anglikánský kostel Všechny svatých, ke kterému došlo 22. září 2013 v Pěšaváru a během kterého zemřelo 89 přítomných. Pákistánští křesťané mají mnoho důvodů, proč chodit pravidelně do modliteben. Pro průměrného křesťana v Pákistánu není modlitebna jen místo bohoslužeb, je to rovněž místo společenských aktivit. Církevní prostor jako takový pro ně znamená více než obvykle chápaný obecný aspekt svobody vyznání.

Vyskytuje se stále více útoků v souvislosti s tím, jak se šíří pověsti o údajném rouhání. K takovým útokům došlo během Vánoc 2012 ve městě Iqbal, v březnu 2013 v Badami Bagh a v dubnu 2013 ve františkánské kolonii v provincii Pandžáb (oblasti Gujranwala, Khanewal, Multan), následkem nichž bylo několik zraněných křesťanů a desítky zničených domů a obchodů.

Ženy a dívky jsou vystaveny násilí každý den. Obzvláště zranitelné jsou ženy a dívky z menšinových skupin a jsou snadným cílem únosů a sexuálního zneužívání. Jsou snadnou kořistí a jsou považovány za osoby nižší kategorie. Často jsou chudé, závislé na majitelích půdy a zaměstnavatelích. I když se odváží podat stížnost na policii nebo u soudu, spravedlnosti se nedočkají. Stále přicházejí zprávy o sexuálních útocích muslimských mužů na nezletilé křesťanské dívky. Kato-lické nevládní organizace odhadují, že každý rok je nejméně 700 křesťanských dívek uneseno a přinuceno konvertovat k islámu.

9. Írán

Hlavní silou perzekuce v Íránu je islámský extrémismus. Islám je oficiálním náboženstvím a všechny zákony musí být v souladu s oficiální interpretací zákona šaría. Téměř veškerá křesťanská aktivita je ilegální, zejména pokud je v perských jazycích. Křesťané jsou i nadále režimem považováni za hrozbu, neboť jejich počet stále narůstá a údajně i děti politických a duchovních vůdců kvůli křesťanství opouštějí islám. Zasaženy jsou všechny typy křesťanství, zejména křesťané muslimského původu a protestanti a evangelikálové. Relativně menší nátlak je vyvíjen na historické etnické křesťanské menšiny jako Armény a Asyřany, protože ti neevangelizují muslimy.

Nátlak na křesťany je ve všech oblastech života, stále narůstá a vychází zejména z rodiny a úřadů. Každý muslim, který opustí islám, může být potrestán smrtí. Bohoslužby jsou monitorovány tajnou policií. Režim se zaměřuje na ty, kdo nabízejí a poskytují pomoc konvertitům, a ani dobře zavedené křesťanské denominace nejsou uchráněny obtěžování a týrání. Etniční křesťané (Armény a Asyřané) jsou sice uznanou náboženskou menšinou mající oficiálně zaručenu náboženskou svobodu, přesto máme zprávy o věznění, fyzickém týrání, mučení a diskriminaci kvůli víře. Útlak a útoky proti křesťanům přetrvávají. Po zvolení nového prezidenta Hasana Rúháního v červnu 2013 se zdá, že Írán si zvolil nový směr. Až čas však ukáže, zda se projeví i v chování vůči křesťanům v zemi. Zatím mezi íránskými muslimy zklamanými státem podporovaným šíitismem nadále roste zvědavost a zájem o křesťanství.

10. Jemen

Útlak křesťanů v Jemenu je srovnatelný se situací v Saúdské Arábii, přesto je v zemi několik sborů pro zahraniční pracovníky. Hlavní hnací silou perzekuce v Jemenu je islámský extrémismus. Ústava stanoví, že státním náboženstvím je islám a zdrojem veškeré legislativy je šaría. Pro cizince existuje určitá míra náboženské svobody, avšak sdílení evangelia je zakázáno. Pokud je známo, že muslim konvertoval ke křesťanství, je vystaven nejen silné perzekuci ze strany úřadů, ale rovněž ze strany rodiny a dalších částí společnosti. Nesmějí mít svá shromáždění, proto se scházejí na utajovaných místech. Rodinní příslušníci, spoluobčané a extrémistické islámské skupiny hrozí „odpadlíkům“ smrtí, pokud se nenavrátí k islámu. Hrozby členů rodin, spoluobčanů a extrémistických skupin vůči křesťanům muslimského původu jsou velmi vážné. V nedávné minulosti bylo hodně křesťanů z řad rodilých Jemenců kvůli víře zabito. Kvůli tomuto nebezpečí se mnoho křesťanů muslimského původu skrývá ve vnitrozemí nebo dokonce prchá ze země.

Křesťankám muslimského původu hrozí sňatky z donucení. Politika Jemenu je mimořádně komplikovaná. Země je hluboce rozštěpena mezi odpůrce a příznivce sil Salehu, jich země prohlašuje svou nezávislost. Kromě toho získává al-Kajda stále více moci v zemi. Turistický ruch v Jemenu dramaticky poklesl. Tento posun pozornosti velmi zhorší situaci malé křesťanské církve sestávající zejména z věřících muslimského původu, hlavně bude-li oslabena odchodem křesťanů z řad zahraničních pracovníků.

11. Súdán

Súdán je muslimskou zemí těžce postiženou chudobou. V nedávné minulosti vyhlásil jižní Súdán nezávislost na severním. Se 73 body zaujímá Súdán 11. pozici na WWL 2014, přičemž v roce 2013 byl dvanáctý se 70 body. Zhoršení situace křesťanů může být přičteno odtržení prokřesťansky orientovaného Jižního Súdánu, dále úsilí současného režimu udržet si vedoucí roli a v neposlední řadě nárůstem islámských extrémistických tendencí v súdánské společnosti.

Hlavní hnací silou perzekuce je islámský extrémismus a diktátorská paranoia. Mezi oběma pojmy je však jen tenká dělicí čára. Představitelé režimu jsou převážně radikální islamisté a vládoucí National Congres Party (Strana národního kongresu) prostředkem k další islamizaci. Dá se předpokládat, že perzekuce křesťanů nevyhází primárně z totalitních tendencí, ale ze sympatií k radikálnímu islámu.

Kromě nepočtené komunity křesťanů z řad zahraničních pracovníků patří ostatní křesťané vystavení perzekuci k historickým křesťanským komunitám, netradičním protestantským komunitám a věřícím muslimského původu. Právě ti poslední krutě trpí ve všech oblastech života.

Ve srovnání s posledním rokem klesla úroveň násilných činů, je však stále deprimující ve srovnání s dalšími zeměmi zařazenými do WWL. Máme zprávy o různých druzích násilností, např. zabití kvůli víře, zničení majetku křesťanů, zadržování a sňatky z donucení. Mnoho křesťanů kvůli víře uprchlo ze země.

Současný režim bude pravděpodobně i nadále perzekvovat křesťany ve snaze zachovat si svou moc. V tomto kontextu pozorovatelé Open Doors soudí, že pozice křesťanů v Súdánu se bude ještě zhoršovat.

12. Eritrea

Eritrea obsadila 12. pozici na WWL 2014 se 72 body, přičemž v roce 2013 to bylo se stejným počtem bodů desáté místo. V posledních letech v Eritreji narůstal útlak křesťanů, zejména netradičních protestantských komunit, členů Eritrejské koptské komunity, koptského obyvatelstva přiklánějícího se k netradičním protestantským církvím a neznámého počtu věřících muslimského původu. Tento fakt lze přičíst současnému eritrejskému režimu vedenému prezidentem Isaiasem Afwerkim.

Hlavní hnací silou perzekuce křesťanů v Eritreji je totalitní paranoia. Na vzestupu je islámský extrémismus a lze nalézt i stopy církevní arogance. Povaha režimu zaměřeného na důslednou kontrolu vede k perzekuci křesťanů ve všech oblastech života. K existujícímu útlaku křesťanů se zejména u věřících muslimského původu přidává islámský extrémismus.

Perzekuce vychází z Eritrejské ortodoxní církve a její snahy zůstat blízko vládnoucímu režimu. Křesťané ze všech současných církví pociťují ve všech oblastech života perzekuci, jen členové Eritrejské koptské církve se těší určité míře svobody. Křesťané zakoušejí relativně mnoho násilností, jsou přepadáni ve svých domech, zadržováni, vězněni a systematicky

mučení. Tyto násilnosti společně s dalšími projevy totalitní paranoie přispívají k tomu, že Eritrejci opouštějí svou zemi a hledají lepší podmínky pro svůj život.

Pozorovatel organizace Open Doors informuje, že v eritrejské společnosti dále sílí atmosféra obav. Kromě toho mnoho vzdělaných křesťanů (a v menší míře i muslimů) se pokouší uprchnout ze země. Tento trend dále oslabuje pozici církve a život místních sborů. Budoucnost je chmurná a v blízké budoucnosti se nedají očekávat pozitivní změny.

13. Libye

Na WWL 2014 dostala Libye 71 bodů, o 11 více než na WWL 2013. Pozice křesťanů byla už dříve extrémně obtížná a pouze se zhoršila, čímž se Libye stala nejhůře postavenou zemí severní Afriky. V kontextu anarchie a chybějícího zákonného práva jsou křesťané – jak domácího původu, tak cizinci – sevřeni mezi fanatickými náboženskými skupinami a zločineckými gangy. Hnací silou perzekuce křesťanů v Libyi je islámský extrémismus. Stejně jako ve většině muslimských zemí přináší konverze od islámu společenský tlak. Věřícím muslimského původu hrozí neustále nebezpečí ze strany rodiny. Došly zprávy o bití od rodinných příslušníků. Většina lybijských křesťanů se obává setkávat se s ostatními věřícími, neboť jakékoliv setkávání s náboženským kontextem (jiným než islámským) mají Lybijci zakázáno. Zahraniční pracovníci mají povoleny své vlastní sbory, ale Lybijcům není dovoleno je navštěvovat.

Po demisi Kaddáfího režimu se změnil zdroj perzekuce, avšak křesťané nadále zakoušejí velmi vysokou úroveň útlaku ve všech oblastech života. Za Kaddáfího byla hnací silou perzekuce vláda a její tajné služby. Za většinu perzekuce a násilností proti křesťanům v zemi bez ústřední vlády, kde navíc chybí zákonnost, jsou zodpovědná hnutí islámských fanatiků, jako například salafistů,

V uplynulém zpravodajském období násilí proti křesťanům v Libyi zesílilo, došlo k mnoha incidentům namířeným proti křesťanům jak domácího původu, tak z řad zahraničních pracovníků. Za většinu incidentů jsou zodpovědní salafisté a další islamistické skupiny.

14. Nigérie

Postavení křesťanů v Nigérii, zejména v severních provinciích, zůstává vzhledem k loňskému roku téměř beze změny, spíše se poněkud zhoršilo. Se 70 body na WWL 2014 (o dva více než v roce 2013) zůstává Nigérie zemí, jež je třeba sledovat. Hlavní hnací silou perzekuce v Nigérii je islámský extrémismus. Třebaže perzekuce křesťanů v severní Nigérii je často spojována se skupinou Boko Haram, situace je mnohem komplikovanější než pouze zabíjení nebo zraňování křesťanů i umírněných muslimů islámskými teroristickými skupinami. Je tomu tak zejména ve dvanácti severních státech, ovládaných zákonem šaría, kde místní úřady a společenské skupiny sťažují ponechávají křesťanům prostor k životu. Perzekuce je hlavně hlášena ze států se zákonem šaría, ovšem šíří se i do sousedních států a zasahuje tvrdě do života křesťanů, jak v rodinách, tak ve společnosti.

Perzekuce v mnoha severních státech však není zaměřena pouze na věřící muslimského původu, ale na křesťany všech typů. Úroveň násilí v Nigérii zůstává nadále extrémně vysoká. Podle mediálního průzkumu World Watch Unit bylo během uplynulého zpravodajského období zabito 612 nigérijských křesťanů, byly zaznamenány stovky případů fyzických útoků a bylo zničeno téměř 300 modliteben. Nad současnou situací v Nigérii se stahují temná mračna, bez ohledu na dobré zprávy o duchovní obnově církve pod jhem perzekuce. Vzrůstající spojení mezi al-Kajdou v Maghrebu a organizací Boko Haram a dalšími islámskými teroristickými skupinami v oblasti naznačuje, že církve bude v blízké budoucnosti trpět mnohem silnější perzekucí.

15. Uzbekistán

Hlavními hnacími silami proti uzbekým křesťanům jsou totalitní paranoia (převážně) a v menší míře organizovaná korupce a islámský extrémismus. Nejsou dovoleny žádné náboženské instituce kromě státem provozovaných a kontrolovaných. Jak protestanté, tak Svědkové Jehovovi jsou pravidelně označováni za extrémisty kvůli praktikování víry mimo státem schválené struktury. Není pravděpodobné, že by tlak z této strany poklesl, neboť vzhledem k věku a zdravotnímu stavu prezidenta se připravuje změna vedení. Protestanti jsou považováni za nestabilizující prvek ve společnosti, který je třeba nejen kontrolovat, ale pokud možno odstranit. Bezpečnostní síly stále více odposlouchávají domácnosti, aby našli

extrémisty, což rovněž ovlivňuje věřící a církve. Přetrvávají další prvky přísných opatření zaměřených proti náboženskému vzdělávání všech typů a mnoho kontrolních mechanismů zděděných po komunistickém systému.

Církve jsou vystaveny neustálému nebezpečí útoků, přerušení a ukončení bohoslužeb a zabavení křesťanské literatury. Členové církve čelí týrání, zadržování a věznění za ilegální náboženskou činnost, čas od času za extrémismus, jenž zahrnuje soukromá modlitební setkání či vlastnictví ilegální náboženské literatury, přičemž nelegálnost setkání či literatury určuje stát. Oficiálnímu dovozu Písma a další křesťanské literatury pro registrované organizace, jako je Biblická společnost, jsou kladeny velké překážky. Církve (sbory) podléhají povinné registraci, od roku 1999 však nebylo uděleno žádné povolení a mnoho sborů naopak svou registraci ztratilo, některé dokonce i své budovy.

Uzbekistán je rodištěm dvou islámských extrémistických skupin, které v současné době bojují v Afghánistánu. Není o nich známo, že útočí na křesťany, neboť křesťanská menšina je nepočtená a – alespoň pokud jde o domácí věřící – snaží se svou víru skrývat. Pokud se zjistí, že člověk konvertoval, rodina a přátelé jej nutí k tomu, aby se navrátil ke své původní víře. Místní mullové proti takovým konvertitům káží, což zesiluje nátlak na ně. Křesťané jsou rovněž pro svou víru vězněni, jako například Tohar Hajdarov, který byl v roce 2010 odsouzen na deset let, a Šarofat Alamova odsouzená v květnu 2013 na 18 měsíců.

16. Středoafriická republika

Středoafriická republika se poprvé dostává do WWL 2014, a to se 67 body. Vysoké skóre země je možné vysvětlit téměř výhradně vysokým stupněm násilností vůči křesťanům, jež jsou způsobeny povstáním islámského hnutí Séléka. Hlavní hnací silou perzekuce ve Středoafriické republice je islámský extrémismus. Za vysoký stupeň útlaku a násilností proti křesťanům je zodpovědná vnitřní revoluce, jež viděla vítězství hnutí Séléka, koalice povstalců nespokojených s režimem, a sesazení prezidenta Françoise Bozizého. Hnutí Séléka – bez zjevného islamistického programu, ale tvořené většinou (zahraničními) muslimy - zpusťošilo zemi, přičemž se zaměřilo specificky na majetek křesťanů (domy i modlitebny) a vládní budovy. Křesťané jsou v současné době zapleteni v něčem, co bylo pojmenováno slovy pohřeb náboženství.

Od vypuknutí povstání vedeného koalici Séléka převážně složenou ze středoafriických muslimů doplněných čadskými a súdánskými žoldáky, tito žoldáci napadají pouze křesťany a nemuslimy. Důkazem je znesvěcování křesťanských kostelů a modliteben a násilí proti křesťanům (únosy, loupeže, mučení, vraždy atd.)

Křesťanské obyvatelstvo všech typů je v současné krizi tou nezranitelnější skupinou. Cílem hnutí Séléka je veškerý majetek patřící prostým křesťanům. Pro zemi s křesťanskou většinou, jako je Středoafriická republika, je stupeň útlaku naměřeného proti křesťanům překvapující. Povstání zapříčinilo, že svoboda křesťanů je těžce omezována ve všech oblastech života, i když v osobním a rodinném životě v menším rozsahu. Úroveň násilí ve Středoafriické republice je bezprecedentní. Středoafriická republika ve skutečnosti dosáhla nejvyšší možné skóre, pokud jde o fyzické násilí, do něhož spadá zabití nejméně třinácti pastorů a únosy mnoha žen.

17. Etiopie

Se 65 body se Etiopie umístila na 17. pozici na WWL 2014. Ve srovnání s předchozím rokem se postavení křesťanů mírně zhoršilo, což neplatí pouze o situaci křesťanů muslimského původu. Zdá se, že tlak na členy dalších církví se rovněž mírně zhoršil.

Všichni křesťané v Etiopii jsou ohroženi čtyřmi hnacími silami perzekuce, k nimž patří islámský extrémismus, církevní arogance, totalitní paranoia a kmenový antagonismus. Třebaže pouze 34% obyvatelstva tvoří muslimové, křesťané poctují narůstající významné postavení islámu na místní, oblastní i národní úrovni. Kromě toho Etiopická ortodoxní církev (EOC) po mnoho let tvrdě pronásledovala věřící, kteří ji opustili a připojili se většinou k netradičním protestantským církvím, nebo věřící, kteří se připojili k hnutí obnovy v EOC.

Dále se ukazuje, že vláda ideologicky směřuje k čínskému modelu vládnutí, čímž vytváří novou hnací sílu perzekuce. Tradiční systém hodnot zvaný Wakefeta získává v určitých částech Etiopie na významu, následkem čehož se někteří křesťané vzdalují od křesťanství. Dřívější věřící wakefeta, kteří se obrátili ke Kristu, se dostali do izolace a na okraj společenských aktivit ve svých kmenových komunitách. Perzekuce vychází od duchovních vůdců – nekřesťanů, vládních úředníků, širší rodiny a obce a od kmenových vůdců.

Zprávy z pole informují o utajovaném boji mezi vládou a muslimskými předáky, který jak se zdá zesiluje. Tento proces by se mohl obrátit proti etiopské církvi i komunitě věřících muslimského původu. Nové zákony zakazující náboženské projevy na veřejnosti by bylo možno velmi snadno aplikovat na netradiční církve.

Nezbývá než čekat, jak bude církev v Etiopii schopna reagovat.

18. Vietnam

Hlavními hnacími silami perzekuce křesťanů ve Vietnamu jsou komunistický útlak a v menší míře kmenový antagonismus a totalitní paranoia. Vietnam je jednou z mála přetrvávajících komunistických zemí ve světě. Úřady považují křesťanství za cizí vlivy a křesťany za agenty Západu.

Režim je „veden vysokou mírou podezření obzvláště vůči katolické komunitě čítající okolo osmi milionů členů a evangelikálním protestantským skupinám s přibližně 1,7 milionem členů. Vietnam uplatňuje vysokou míru kontroly nad veškerou náboženskou činností a přísně omezuje jakékoliv nezávislé náboženské praktiky,“ shrnula v červnu 2013 pracovní skupina ve zprávě pro Universální periodický přehled při Radě pro lidská práva při OSN.

Přibližně dvě třetiny všech křesťanů pocházejí z jednotlivých národů Vietnamu, mnozí z nich z národa Hmong. Nátlak na to, aby se vrátili k tradiční víře a účastnili se obřadů, vychází od členů rodiny, sousedů nebo místních duchovních vůdců a je velmi vysoký, zejména v zemědělských oblastech. Kmenový původ věřících je rovněž jedním z důvodů, proč úřady pozorně sledují křesťany, neboť v zemi existují kmenová hnutí zaměřená na vyhlášení samostatného státu. Vláda je podle místních zdrojů popisována jako „vratký režim“, což zčásti vysvětluje, proč jde stroze proti všem odlišným myšlenkám. Podle zpráv jsou obavy, že jiskra, jež zažehla tak zvané Arabské jaro, by rovněž mohla podnítit podobná hnutí ve Vietnamu – obavy, jež zesilují vládní podezřívavost. Tato situace zasahuje křesťany a zejména katolíky, kteří mají pevnou organizaci a jsou vedeni cizincem.

Vietnamští křesťané zakoušejí největší útlak v národní a církevní oblasti, ať už jde o monitorování církve, nemožnost registrace, překážky nebo nemožnost přípravy duchovních vedoucích a členů nebo práci mezi mládeží. Katolická a evangelikální církev stále čelí problému vyvlastnění nebo nemožnosti získat majetek. Veškerý tisk náboženských materiálů vyžaduje schválení vládou a dovozní povolení nejsou fakticky nikdy udělována.

Podle vyhlášky 92, která vešla v platnost 1. 1. 2013, musí náboženské skupiny předem hlásit lidovým výborům na místní úrovni svá setkání včetně počtu účastníků, místa k bohoslužbám, programu, forem, věroučných principů a jmen a adres představitelů.

19. Katar

Státním náboženstvím je konzervativní islám a téměř všichni občané Kataru jsou sunnitě nebo šiitě. Křesťanské bohoslužby jsou povoleny pouze v určených náboženských komplexech. V současné době jsou pouze dva, což usnadňuje jejich kontrolu a monitorování. Mnoha zahraničním pracovníkům je přístup do těchto komplexů znemožněn, poněvadž od nich žijí příliš daleko nebo jim v navštěvování brání jejich zaměstnavatelé. Muslim, jenž konvertoval, je považován za odpadlíka a hrozí mu trest smrti. Zahraniční pracovníci, kteří sdílejí evangelium s nemuslimy, jsou často deportováni.

20. Turkmenistán

Hlavní hnací silou perzekuce křesťanů v Turkmenistánu je totalitní paranoia a v menší míře agresivní sekularismus a islámský extrémismus. Turkmenický autokratický režim udržuje důslednou kontrolu, aby se vyhnul vzniku jakékoliv nezávislé ekonomické, společenské nebo kulturní skupiny včetně církvi. Vládnoucí elita kolem prezidenta Berdyumuhamedova udělá cokoli, co považuje za nezbytné, aby se udržela u moci, a potlačuje všechny skupiny, které považuje za nebezpečné. Dalším speciálním turkmenským rysem je důraz, který režim klade na národní ideologii Ruhnama zavedenou bývalým dlouholetým vládcem Nijazovem. Tato ideologie byla součástí všech studijních programů a byla donedávna přítomna všude v celé zemi. Nebyl to jen důraz na nacionalismus, ale také na sekularismus. Nový vládce začíná zavádět svou vlastní ideologii. Ačkoliv se sekularismus snaží zvrátit možné islámské extrémistické proudy v oblasti, není obtížné vidět, že požadavek uctívat vládce jako vyšší bytost uvede křesťany a další náboženské menšiny do silného konfliktu s jejich vlastní vírou.

Třebaže se dosud neobjevily žádné extrémistické skupiny, islám je důležitou součástí turkmenské kultury. Bývalý vládce prohlásil, že jedinou knihou, kterou by měli Turkmeni číst vedle Ruhnama, je Korán. Islám kromě toho hraje důležitou roli v každodenním životě, obzvláště v zemědělských oblastech. Společnost a rodina tvrdě reaguje, pokud se člověk rozhodne pro změnu své víry, není přijatelná žádná odchylka. Útlak křesťanů v Turkmenistánu je obecně vysoký, ale v případě církevní a osobní sféry dominuje. Každá schůzka z náboženských příčin je podezřelá. Křesťanské společnosti podléhají registraci. Veškerá neregistrovaná náboženská činnost je přísně zakázána a vláda využívá Radu pro náboženské záležitosti k monitorování církví a nátlaku na ně. V církvích jsou dosazeni informátoři, takže křesťané musí dávat bedlivý pozor na to, kde a jak co řeknou, bez ohledu na registraci.

V době sestavení této zprávy je uvězněno devět zásadových odpůrců z řad Svědků Jehovových, neboť odmítli nastoupit povinnou vojenskou službu. Na začátku zpravodajského období, v listopadu 2012 byla do základů vypálena modlitebna baptistů v Turkmenbaši.

21. Laos

Laos je výjimečnou zemí, kde stále přežívá marx-leninismus, která následuje učení buddhistické školy Théraváda.

Být Laosan je synonymem pro být buddhistou. Křesťané, kteří se neúčastní tradičních slavností a obřadů, čelí útokům ze strany buddhistů. Evangelizace je zakázána se zdůvodněním, že by způsobila společenské rozdělení. Rodiny považují křesťanství za sílu ničící rodinnou jednotu. Většina křesťanů pochází z místních kmenů a čelí krutému pronásledování, podněcovanému většinou animisty a spiritisty, jejichž obchodní zájmy jsou ohroženy konvertováním lidí.

22. Egypt

S 61 bodem se Egypt posunul na WWL 2014 výše. V posledních letech se křesťané v Egyptě – ne pouze věřící muslimského původu, ale stále více i rodilí členové koptské komunity – dostávají pod stále rostoucí útlak. Hlavní hnací silou perzekuce křesťanů v Egyptě je islámský extrémismus (převážně) a v menší míře totalitní paranoia a organizovaná korupce.

Prezidentu Morsímu se nepodařilo přiměřeně vyřešit ekonomické problémy země, což zapříčinilo masivní protesty v červenci 2013, jež vyústily v jeho svržení vojenskými silami. Krátce po vojenském převratu, který svrhl prezidenta Morsího, došlo k náhlému vzestupu fanatických násilných akcí proti koptským křesťanům.

Muslimské bratrstvo stálo v srpnu 2013 za vypálením 38 a poškozením dalších 23 modliteben. Věřící muslimského původu byli dosud vždy obětmi perzekuce, zatímco početná koptská menšina, i když byla vystavena závažným obtížím, přesto byla tolerována pro svou historickou přítomnost a demografickou velikost (odhad 10 milionů). V případě věřících muslimského původu jsou často zdrojem perzekuce členové jejich vlastních rodin, kteří často týrají a trestají konvertity ke křesťanství za opuštění islámu. V posledních letech se situace změnila a historické křesťanské komunity se rovněž staly terčem útoků. Věřící muslimského původu jsou vystaveni krutým omezením jak ve své blízké rodině, tak i vzdálenějším příbuzenstvu. V církevní sféře je obecně respektována církevní nezávislost, i když Koptové musí čelit administrativním překážkám. Dokud bude pokračovat politická nestabilita a ekonomické problémy nebudou řešeny, nelze očekávat zmírnění protestních akcí. Vzhledem k tomu, že roste vliv islámu v zemi, sílí odmítání křesťanů.

23. Myanmar (Barma)

Hlavní silou perzekuce křesťanů v Myanmaru je militantní odpor proti jiným náboženstvím (hlavně) a v menší míře komunistický útlak, islámský extrémismus a organizovaná korupce. Většinu občanů Myanmaru tvoří Barmánci (Bama). Být Bama je synonymem být buddhista. Jakýkoliv odklon od tohoto dědictví je automaticky považován za možné nebezpečí. Perzekuce vychází z relativně nového fenoménu hnutí extrémistických buddhistických mnichů, jež nese označení 969, a rovněž ze strany vlády, jež tiše podporuje podobná hnutí. Vláda je dosud oficiálně komunistická a usiluje o kontrolu nade vším. Buddhismus je používán jako hlavní nástroj ke sjednocení národa, neboť Myanmar má silné národnostní menšiny a lidé kmene Bama tvoří zhruba dvě třetiny obyvatelstva. Některé početnější menšiny jsou převážně křesťanské.

Křesťané v Myanmaru čelí největší perzekuci v oblasti církve a národa, ale také v oblasti společenské. Menší úroveň perzekuce je viditelná v rodinách. Většina křesťanů patří k národnostním menšinám, které jsou více či méně homogenní, proto také je perzekuce ze strany rodiny menší. Útlak přichází většinou zvenčí při jednání s úřady. Je nemožné pozvat za-

hraniční křesťanské pracovníky nebo vydávat, tisknout nebo dovážet křesťanské materiály. Modlitebny jsou monitorovány, v některých případech dokonce zavírány, registrace může být nemožná – záleží na místních úřadech.

Křesťané z národa Bama i křesťané muslimského původu jsou vystaveni dalšímu nátlaku v rodině i společnosti, aby se vzdali své nové víry. Všechny děti křesťanských rodin jsou znevýhodněny při vzdělání. Myanmar je nadále mezi deseti státy uvedenými ve WWL 2014, ve kterých se vyskytuje nejvíce násilných činů. I přes několik dohod o zmírnění bojů, jež byly uzavřeny mezi jednotlivými etnickými skupinami včetně některých převážně křesťanských skupin, největší skupina se i nadále utká s armádou. K těmto srážkám dochází u čínských hranic a šíří se i na čínské území. Na území Číny je mnoho velkých uprchlických táborů s více než 100 000 kačjinských uprchlíků. Čína proto vyvíjí tlak na obě strany, aby se sešly k novým mírovým jednáním. Nehledě na tato jednání, podle zpráv byly desítky křesťanů zabitы a církevní budovy a domy křesťanů zničeny. Jako bojová taktika jsou využívány únosy a prodávání nezletilých dívek jako nevěst. Nadto jsou křesťané často v palbě hlavního vládního cíle – ochrany buddhismu.

24. Brunej

Hlavní hnací silou perzekuce křesťanů v Bruneji je islámský extrémismus. Brunej je islámský národ založený na ideologii zvané Malajská islámská monarchie prezentující monarchii jako obranu víry.

Podle soudního výnosu jsou zakázány styky s křesťany v jiných zemích, dovoz Biblí a veřejné slavení Vánoc. Sultán se nedávno jako projev přízně k demokratizaci vlády Bruneje prohlásil ministerským předsedou a prezidentem. V roce 2004 byla znovu svolána Zákodárná rada rozpuštěná v roce 1962. Od roku 2011 je v platnosti pro všechny muslimy v zemi zákon šaría. Islám ovládá veškerý život Bruneje. Vláda sleduje plán islamizace kmenového obyvatelstva podporou tzv. hnutí Dahkwa (islámská misie). Křesťanští pastoři a ostatní pracovníci jsou považováni za nepřátele. Vstup do kmenové vesnice je monitorován vládními špicly a policií. Nejsilnější restrikce zasahují soukromou a církevní sféru, velký nátlak však je i v rodině a společnosti. Pokud jde o věřící muslimského původu, zdrojem nepřátelství a dokonce i násilností se stávají rodinní příslušníci, přátelé a sousedi. Není možné změnit vyznání v osobních dokladech a sbory musí být ve své činnosti velmi opatrné.

Pohyby církevních představitelů jsou pečlivě monitorovány a je obtížné vyučování členů církve nebo poskytování teologického studia. V Bruneji nejsou povolena křesťanská knihkupectví a člověk si smí přivést ze zahraničí pouze jedinou Bibli pro svou osobní potřebu. V zemi není možné tisknout křesťanské materiály a jejich dovážení je zakázáno. Třebaže v uplynulém období nebyly doručeny žádné zprávy o násilnostech, mezi křesťanskou menšinou panuje velký strach. Je třeba se zmínit o křesťanských školách, neboť sultán vyhlásil, že od ledna 2013 musí mít všechny školy jako povinný předmět studium islámu.

25. Kolumbie

Kvůli souhrnu různých forem perzekuce a mimořádně vysokému stupni násilností Kolumbie dostala 56 bodů na WWL 2014. V zemi převládají tři hlavní hnací síly perzekuce: organizovaná korupce, kmenový antagonismus a agresivní sekularismus. Všechny typy křesťanství se mohou stát obětmi organizované korupce, ačkoliv zasahuje většinou upřímnější křesťany, kteří hrají prominentní roli ve společenském a veřejném životě nebo zastávají vedoucí pozice jak ve společnosti, tak v národě. Konvertité ke křesťanství z domorodců – kmenový antagonismus – jsou bráni jako ohrožení moci místních rodových majetků a rodových tradic. Vzhledem k tomu, že jsou považováni za hrozbu pro přežití původní kultury a tradic, jsou rodilí křesťanští zemědělci v autonomních oblastech Kolumbie, jako departmenty Cauca, Cordoba a Putumayo, obětmi nepřátelství. Byly rovněž pozorovány případy opakovaných projevů netolerance – agresivní sekularismus - proti účasti křesťanů ve veřejné oblasti, zejména ve veřejných universitách.

Úroveň zřetelných násilných činů v Kolumbii, odpovídajících jak organizované korupci, tak kmenovému antagonismu, je velmi vysoká. Mnoho křesťanů bylo vyhnáno ze svých pozemků, na vzestupu je generově zaměřené násilí proti křesťanům, kázání jsou monitorována a dochází ke vměšování do sborů.

Nehledě na rozhovory mezi kolumbijskou vládou a FARC probíhajícími na Kubě zůstávají násilnosti v Kolumbii strukturálním fenoménem. V oblastech, kde vláda ztratila kontrolu nad všeobecnou bezpečností, ve své činnosti stále beztréstně pokračují drogové kartely a ilegální ozbrojené skupiny. To znamená, že křesťané budou nadále cílem perzekuce kvůli své existenci jako alternativní pilíř společnosti a svědek své angažovanosti ve společenské a politické činnosti.

26. Jordánsko

Postavení církve je srovnatelné se situací v Sýrii před vypuknutím občanské války, s určitou mírou svobody tradičních křesťanů. Křesťané muslimského původu jsou relativně tolerováni, avšak oficiálně není dovoleno opustit islám a veřejná evangelizace muslimů je proti vládní politice. Konvertitům se stává, že jejich manželství je anulováno a jsou jim odebrány děti. Jsou rovněž vystaveni diskriminaci a hrozbě mentálního a fyzického týrání. Ve společnosti nabývají na aktivitě radikální islamisté. Jsou k dispozici zprávy o násilných akcích proti křesťanům muslimského původu včetně zabití.

27. Omán

Právní systém uvádí všechny občany jako muslimy a veškerá legislativa je založena na islámském právu. Odpadlictví není uvedeno jako trestný čin, ovšem ománská konvertitě čelí právní diskriminaci, mohou přijít o rodinu, zaměstnání, dokonce i o život, pokud se zjistí jejich víra. Téměř veškeré křesťanské obyvatelstvo tvoří zahraniční pracovníci, pouze několik rodilých Ománců. Všechny náboženské organizace podléhají registraci a křesťanská shromáždění jsou monitorována.

28. Indie

Indie je jednou ze zemí světa s největší různorodostí, proto je obtížné popsat perzekuci bez zevšeobecnění, přesto hlavní hnací silou perzekuce vůči křesťanům je další militantní odpor proti jiným náboženstvím a v menším rozsahu kmenový antagonismus, islámský extrémismus a komunistický útlak. Mezi nejvýraznější útočníky na křesťanskou menšinu patří náboženské militantní skupiny, zejména hinduističtí nacionalisté, kteří vyhlásují, že každý Ind musí být hinduista. Jejich ideologie zvaná Hindutva je šířena několika politickými stranami a přidruženými mládežnickými hnutími, má pevné kořeny a silnou mediální podporu a podporu mnoha vládních struktur, např. policie. Křesťanská menšina nemůže nikdy počítat se rovnoprávným zacházením a obává se hovořit o svých právech.

Očividným případem je nezákonnost během soudních projednávání vzpoury v oblasti Kandhamal v indickém státě Uriša v roce 2008. Vrahové byli dokonce záměrně ponecháni bez trestu, a tím svědčili o síle, se kterou Hindutva pronikla do společnosti. Církev v Indii je církev rostoucí. Téměř 80 % členů pochází z nejnižší indické kasty dalitů. Zpráva o tom, že existuje milující Bůh, který dokonce položil svůj život i za ně, lidi z okraje společnosti, je evangelium v tom nejčistším smyslu slova. Toto silné hnutí čelí důraznému odporu vůči jejich důrazu na tradiční hodnoty a víru a křesťané hinduistického původu z celé Indie, zejména pokud patří k nižším kastám, jako jsou dalité nebo další nízké kasty, jsou vystaveni perzekuci.

Indičtí křesťané čelí útaku ve všech oblastech života. Z jedné strany je problém, jak ukázat tak komplikovanou záležitost, jako je perzekuce křesťanů v zemi tolika tváří, stejně jako stálý útisk, kterému jsou vystaveni. Z druhé strany je ukázán nárůst náboženské netolerantnosti v zemi. Hinduismus zažívá obnovu usnadněnou zvláštními událostmi, tiskem i elektronickými médii.

Nejúspěšnější politickou stranou sledující tuto ideologii je BJP (Bharatiya Janata Party – Indická lidová strana), která vládne nebo se podílí na vládě v sedmi z dvaceti osmi států Indie. V pěti z nich byly přijaty zákony zakazující konverzi (většinou, ale ne vždy, iniciované BJP), které jsou často používány jako záminka pro narušování bohoslužeb, stejně jako týrání, bití a obviňování křesťanů i pastorů. Všechny církve jsou monitorovány, hinduističtí radikálové zahájili sledování křesťanských aktivit ve velkém. Situace vyústila v právní procesy proti církvi. V některých státech je fakticky nemožné získat povolení ke stavbě nebo rekonstrukci církevních budov, zejména v těch, kde vládnu hinduističtí nacionalisté, zatímco ke stavbě hinduistických chrámů není potřeba žádné povolení. Dokonce i mimo tyto státy pronikly v mnoha místech hinduistické radikální skupiny do místních úřadů. Násilnosti vůči indickým křesťanům jsou zuřivé a vyskytují se zejména v tzv. Středním pásu a ve státech, kde je u moci BJP. Časté jsou zprávy o bití pastorů a členů církve kvůli obviněním z konverze, křesťané jsou někdy i zabíjeni. Ve zpravodajském období byly zničeny církevní budovy i domy křesťanů, mnoho křesťanů včetně dalitů muselo uprchnout ze svých domovů.

29. Srí Lanka

Dříve se Srí Lanka umísťovala na nižších pozicích seznamu, v několika posledních letech se v něm nevyskytovala. Návrat v letošním roce má několik příčin. Došlo k mnohem více násilným útokům proti křesťanům a kostelům. Od července

2012 se v zemi objevily nacionalistické a náboženské šovinistické skupiny útočící na všechny minority včetně muslimů, hinduistů a křesťanů a ovlivňující společenský tlak a klima v zemi.

Buddhističtí mniši ve vesnicích nadále téměř znemožňují pořádání jakýchkoliv křesťanských aktivit. Pouze v roce 2013 došlo k více než 50 útokům na kostely, převážně protestantské, ale i katolické. Mniši obvykle vniknou do probíhající bohoslužby a požadují, aby byl kostel okamžitě uzavřen.

30. Tunisko

Tunisko dostalo 55 bodů na WWL 2014, o pět více než na WWL 2013. Vzestup je způsoben jednak nárůstem omezování a útlaku malé křesťanské komunity, jednak vyšším počtem násilností zaměřených proti křesťanům. Hlavní silou perzekuce v Tunisku je islámský extrémismus.

Velmi slibná revoluce v roce 2011, jež odstartovala revoluční vlnu v dalších zemích, se obrátila ve zklamání jak pro liberální síly, tak pro křesťany. Situace v zemi se rapidně zhoršuje. Křesťané čelí pronásledování ze dvou stran: umírněné islámské vlády a agresivních salafistických skupin, jež beztrestně řádí v zemi.

Zatímco křesťanští zahraniční pracovníci požívají určitou míru svobody, přinejmenším ve zdech modliteben, křesťané muslimského původu čelí velkému množství forem nátlaku. Křesťané zejména zakoušejí rostoucí tlak v osobním a rodinném prostředí, přesto jsou zřetelné rozdíly mezi situací na venkově a v hlavním městě Tunisu, kde je situace poměrně lepší. Tlak se prolíná všemi oblastmi života s výjimkou národnostní.

Letos jsou zprávy o dosud neznámých incidentech namířených proti křesťanům, čímž byl prolomen trend relativního pokoje a náboženské tolerance. Zprávy z pole ukazují, že tlak na křesťany, jak ze strany úřadů, tak z rodin křesťanů muslimského původu, vzrostl. Politický vývoj vypadá neradostně a islamistické hnutí sílí, krátké demokratické intermezzo pravděpodobně jen udělalo prostor pro novou fázi v politické historii země: islámské vládě. Nedá se očekávat, že by se situace malé křesťanské populace v zemi zlepšila.

31. Bhútán

Hlavní silou perzekuce křesťanů v Bhútánu je militantní odpor proti jiným náboženstvím (hlavně) a v menší míře kmenový antagonismus. Přísný důraz na buddhismus jako duchovní dědictví země tvrdě znesnadňuje křesťanské menšině zaujmout místo ve společnosti. Dokonce i po ustanovení konstituční monarchie a konání demokratických voleb hraje buddhismus nadále dominantní úlohu v zemi, obzvláště v odlehlých a zemědělských oblastech.

Další zdroj útlaku je ze strany šamanů tradičního animistického náboženství - bönismu. Ačkoliv většina občanů nejsou výhradními příslušníky tohoto náboženství, zejména v zemědělských oblastech jsou dodržovány rituály a tradice a je vyvíjen nátlak na křesťany buddhistického nebo hinduistického původu, kteří se jich odmítají účastnit.

Bhútánští křesťané čelí silnému nátlaku ve všech oblastech života, přičemž perzekuce spočívá v monitorování a útlaku zejména v zemědělských oblastech. Křesťané jsou vyloučeni z rozhodování, je na ně vyvíjen tlak, aby se zřekli své víry. Křesťané se pokoušejí poslat své děti do škol v cizině, pokud mají dostatek finančních prostředků.

Ačkoliv církev v celém Bhútánu už není v podzemí, protože křesťané se mohou pravidelně o nedělích bez vměšování scházet v soukromých domech, mnoho problémů zůstává. Křesťané v odlehlých vesnicích se stále potýkají s mnoha obtížemi, protože shromáždění jsou nadále monitorována a narušována.

Registrace sborů a vlastnictví nebo stavba modlitebny je nemožné. Vláda postihuje oslavy nebuddhistických svátků. Dalším problémem jsou pohřby, protože křesťanům nejsou poskytována hrobová místa nebo pozemky pro pohřebiště. V Bhútánu je obvyklé spalování mrtvých těl. Všechna jednání s místními a státními úřady na toto téma byly dosud neúspěšná.

Perzekuce v Bhútánu nikdy nebyla provázána násilnostmi. V květnu 2013 byl jeden z křesťanů propuštěn po třech letech z vězení, kde byl proto, že promítl film Ježíš. Jiný pastor a dva členové církve byli zadrženi a několik dní vyslýcháni policií, křesťané jsou příležitostně bití nebo jinak fyzicky napadáni. Ve srovnání s minulým obdobím se úroveň násilností zmírnila.

32. Alžírsko

WWL 2014 uvádí u Alžírska 54 body oproti 51 bodu ve WWL 2013. Hlavní hnací silou perzekuce v zemi je islámský extrémismus. Zároveň s tím, jak je islám stále viditelnější v alžírské vládě, svoboda křesťanů je stále více omezována. Nárůst na WWL vysvětluje narůstající tlak ze strany islámských hnutí na vládu a společnost současně s nátlakem ze strany rodinných příslušníků na konvertity z islámu na křesťanství. V kontextu rostoucí úlohy islamismu v oblasti je Alžírsko stále více scénou pro větší teror ze strany islámských hnutí, zejména al-Kajdy v Maghrebu. V uplynulých letech byl útlak křesťanů konstantní. Církevní představitelé uvádějí, že diskriminace křesťanů, z nichž většina jsou muslimského původu, je na vzestupu.

Zákon zakazuje veřejná shromáždění svolaná k praktikování jiné víry než islámu. Jednotlivým sborům je často odepřena registrace. V současnosti je islámský extrémismus přítomen v celé zemi a působí útlak křesťanů ve všech oblastech života. Ve srovnání s minulým rokem zůstává počet incidentů, o nichž máme zprávy, stejný. I přes určitý pozitivní vývoj převládající trendy týkající se náboženské svobody jsou negativní. V nadcházejícím roce se neočekávají žádná zlepšení situace alžírských křesťanů. V roce 2014 se budou konat prezidentské volby. Je jisté, že islamismus získává na vlivu a islamisté mají reálnou naději zvítězit v prezidentských volbách.

33. Mali

Po francouzské vojenské intervenci v lednu 2013 bylo ohrožení islamisty odvráceno, alespoň dočasně, ale na severu dosud není možný normální církevní život a křesťané, kteří uprchli ze země, se bojí vrátit. Mali má na WWL 2014 „zisk“ 54 bodů, což je sice méně než na WWL 2013, ale stále dost vysoká hodnota udávající trvalý útlak křesťanů v zemi. Hlavní hnací silou perzekuce v Mali je islámský extrémismus. Mali vždy bylo typickým státem západní Afriky s převážně umírněným islámem, ústavně sekulárním státem zakazujícím náboženské politické strany, přestože vysoké procento obyvatelstva tvoří muslimové. Situace se změnila po vyhlášení nezávislého státu Azawad v severním Mali v dubnu 2012.

Mezi méně než 5 % obyvatel Mali, kteří jsou křesťany, většinu tvoří římský katolíci a žije zde i významný počet protestantů. Přestože většina malijských křesťanů žije na jihu země, cítí se ohroženi islamisty ze severu. Všechny oblasti života jsou ovlivněny kombinací obou hnacích sil, třebaže v národní sféře v menším rozsahu kvůli relativní svobodě na jihu. Na severu země i nadále není možný církevní život. Úroveň násilností vůči křesťanům není tak vysoká jako ekonomický nátlak.

Křesťané však čelí výhrůžkám smrti ze strany islamistů. Třebaže byli islamisté vyhnáni ze severního Mali, infrastruktury křesťanů byly ve velké míře zničeny. Bude trvat hodně dlouho, než budou obnoveny. Protože islamisté nebyli plně poraženi, obnova křesťanství na severu je obtížná.

34. Palestinské osady

V oblasti Gazy je zřetelně větší útlak křesťanů než na západním břehu Jordánu, protože místní úřady jsou pod stále silnějším vlivem islámských extrémistů. Křesťané zakoušejí útlak ze strany radikálních muslimských skupin a úřadům se nedaří podporovat a chránit práva jednotlivých křesťanů. Na západním břehu Jordánu je situace odlišná: vládnoucí strana Fatah je založena na sekulárních principech. Přesto narůstá strach způsobený zvyšujícím se napětím mezi Izraelem a Íránem. Církev trpí restrikcemi, jež jsou důsledkem konfliktu mezi Palestinci a Izraelem.

35. Spojené arabské emiráty

Přibližně 80 % obyvatelstva tvoří zahraniční pracovníci. V ústavě je uvedena určitá náboženská svoboda, avšak zákon upírá muslimům svobodu změnit vyznání. Křesťané muslimského původu jsou vystaveni nátlaku, aby se vrátili k islámu, skrývali svou víru nebo opustili zemi. Nemuslimové mohou pořádat bohoslužby ve vyhrazených budovách nebo soukromých domech, ale vláda omezuje rozšiřování modliteben pro zahraniční křesťany. Otevřená evangelizace je zakázána, ale křesťané v zemi mají mnoho příležitostí k dialogu mezi muslimy a křesťany.

36. Mauretánie

Mauretánie má 51 bodů na WWL, což je o 5 bodů méně než v loňském roce. Hlavní silou perzekuce v Mauretánii je islámský extrémismus, jenž se zhoršil přijetím zákonů o odpadlictví zaměřených proti činnosti nemuslimů, a kulturními normami, jež přísně zapovídají lidem kontakty s nemuslimy. Mauretánie je jednou ze čtyř oficiálně islámských republik ve světě a její ústava udává, že islám je jediným náboženstvím pro odhadem 3,5 milionu obyvatel. Ústava rovněž určuje islámský zákon šaría jako jediný uznaný zdroj legislativy. Kromě toho v Mauretánii, jmenovitě v Maghrebu, roste vliv al-Kajdy. Skupina získává podporu mezi Mauretánci, pokouší se rovněž monitorovat činnost křesťanů v zemi. Kvůli tvrdým vládním opatřením je v zemi velmi obtížná jakákoliv činnost křesťanských misionářů i křesťanů obecně.

Tlak na křesťany muslimského původu ze strany rodiny, příslušníků kmene a vůdců místních mešit je velmi vysoký. V zemi je určitá svoboda pro sbory zahraničních pracovníků, ale i pro ně je situace obtížná. Pro všechny mauretánské křesťany je nemožné získat registraci svých sborů, proto se musí scházet v utajení.

Ve zpravodajském období bylo v Mauretánii zaznamenáno jen velmi málo násilných incidentů proti křesťanům. To ovšem neznamená absenci perzekuce. Podle letošních zpráv nebyly potvrzeny žádné případy zadržovaných křesťanů, došlo k nim však v nedaleké minulosti. Útlak křesťanů však pokračuje i nadále. Došly nám jednotlivé zprávy o nátlaku v rodinách, aby věřící opustili svou novou víru. Největší hrozbou křesťanům v zemi je předpokládaný nárůst sil militantních salafistických povstalců.

37. Čína

Hlavní hnací silou perzekuce proti křesťanům v Číně jsou komunistický útlak (hlavní) a v menší míře islámský extrémismus a militantní odpor proti jiným náboženstvím. Komunistická vláda nadále vnucuje kontrolu nad všemi náboženskými činnostmi. V posledních letech došlo k rozhodnutí nekontrolovat přísně činnost křesťanů ve většině oblastí Číny, ale i nadále je důkladně pozorována. Někteří pozorovatelé hovoří o třech typech sborů národa Chan: „černé“, které jsou ilegální a proti kterým stát bojuje, „rudé“, které jsou státem povoleny a kontrolovány, a „šedé“, které nejsou povoleny, ale tolerovány. K nim také patří většina křesťanů.

Místní úřady si zvykly zvat pastory „na čaj“, při kterém jim stanoví podmínky a omezení.

Vyžadují:

- Informovat úřady o vykonaných akcích.
- Nepřijímat finanční prostředky a účast křesťanů ze zahraničí.
- Neprovádět žádnou činnost přitahující pozornost.
- V průběhu citlivých období provozovat pouze „obvyklé“ křesťanské akce.

Vláda důsledně kontroluje náboženské aktivity v oblastech s menšinovými skupinami, zejména v oblastech se silným vlivem tradičních náboženství. Pokud jde o náboženské aktivity – rovněž pro křesťanskou menšinu, největší omezení jsou v Tibetu a místech osídlených muslimy. Křesťanští konvertité muslimského původu jsou vystaveni perzekuci ze strany své vlastní rodiny, sousedů a přátel. Totéž platí i pro menší skupinu křesťanů původem z Tibetu. Totéž, co bylo právě uvedeno o islámském extrémismu, platí rovněž pro menší skupinu věřících tibetského původu v západní Číně (Tibet). Militantní odpor proti jiným náboženstvím má za následek ohromný tlak ze strany rodiny, sousedů a komunity.

38. Kuvajt

Kuvajtská ústava deklaruje, že stát chrání svobodu vyznání, předpokládá se však, že praktikování víry nebude v rozporu s veřejným pořádkem, morálkou nebo zavedenými zvyky – jinými slovy v rozporu s islámem. Konverze z islámu není dovolena a konvertité jsou vystaveni perzekuci zejména ze strany své rodiny. Hrozí jim týrání, policejní monitorování jejich akcí, svévolné zatýkání a věznění, fyzické a slovní napadání, právní diskriminace a majetkové soudy.

39. Kazachstán

Navzdory zjevnému zájmu o mezinárodní spolupráci zůstává hlavní silou perzekuce stát. Přetrvávají předsudky proti křesťanské menšině mimo ruskou pravoslavnou církev. Byly zavedeny nové tvrdé zákony. Na náboženské materiály je

uvalena povinná cenzura. Studium křesťanských vedoucích pracovníků se stalo mnohem komplikovanějším a pro práci s mládeží je nyní vyžadován souhlas obou rodičů.

40. Malajsie

Být Malajec je synonymem pro být muslim. Obyvatelé čínského nebo indického původu si mohou zvolit své náboženství, avšak pro malajské muslimy je téměř nemožné konvertovat ke křesťanství. Přesto i nadále další muslimové přicházejí ke Kristu.

Ústava oficiálně zaručuje náboženskou svobodu. V posledních letech však soudy přišly s osobní interpretací částí ústavy. Lidé, kteří chtějí ve svých osobních dokladech změnit svou náboženskou příslušnost z islámu k jinému náboženství, musí nyní předstoupit před soudy šaría.

41. Bahrajn

Většinu obyvatel Bahrajnu tvoří šití muslimové. Stát je však veden sunnitskou vládou, proti níž obyvatelstvo demonstrovuje. Země je sevřena mezi soupeřící Saúdskou Arábií a Íránem. Mezinárodní pozice v bankovníctví a obchodu vede Bahrajn k tomu, aby byl nejliberálnější zemí Arabského poloostrova, pokud jde o poskytnutí možnosti praktikovat víru zahraničním křesťanům.

Evangelizování muslimů je přesto ilegální. Křesťané muslimského původu jsou vystaveni nátlaku, zejména ze strany rodiny a obce, státem jsou nadále považováni za muslimy a legální změna vyznání není povolena.

42. Komorské ostrovy

Se 48 body zauímají Komorské ostrovy 42. pozici na WWL 2014, v roce 2013 byly se 45 body na 41. pozici. I přes loňský pokles se zdá, že země se pomalu vrací zpět, neboť podle zpráv perzekuce sílí. Jsou jí zasaženi především křesťané muslimského původu, ovšem nepočetná komunita zahraničních pracovníků rovněž.

Hlavní silou perzekuce na Komorských ostrovech je islámský extrémismus. V roce 2009 se konalo referendum, které umožnilo vládě Komorských ostrovů změnit ústavu a zavést islám jako státní náboženství. V zemi, kde převládají sunnité, tato změna krutě oklešťuje existenci jiných náboženství. Současně dochází k nárůstu sympatií vůči islámskému extrémismu, obzvláště na ostrovech Anjouan a Moheli. Nárůst sympatií k islámu v populaci jako celku, mezi vládními úředníky, mimokřesťanskými duchovními vůdci a obzvláště muslimskými mládežnickými skupinami způsobilo mezi křesťany znepokojení.

Budoucí vývoj na Komorských ostrovech zůstává paradoxně nejasný. Z jedné strany se zmenšuje prostor umožňující křesťanské církvi rozvíjet se a růst. Ve stejné době zprávy organizace Open Doors uvádějí, že roste zájem obyvatel Komorských ostrovů o křesťanství a církev na toto volání reaguje. Kvůli ekonomickým problémům ostrovanů a jejich vzájemné ekonomické závislosti je pro jednotlivce obtížné opustit muslimské rodiny, do kterých patří, a stát se křesťany. Růst křesťanské církve proto závisí jednak na nábožensko-politickém proudu, kterým budou Komorské ostrovy procházet v blízké budoucnosti, jednak na prostoru umožňujícím šíření evangelia a vzdorování různým formám perzekuce.

43. Keňa

Se 48 body se Keňa umístila na 43. pozici na WWL 2014, zatímco v roce 2013 na 40. pozici se 47 body. Minimální nárůst zkrsluje skutečné zesílení perzekuce. Poklesl počet nábožensky zaměřených násilností, zatímco útlak v různých oblastech života křesťanů se zintenzivnil.

Hlavní hnací silou perzekuce v Keni je islámský extrémismus, křesťanskou církev však ovlivňuje rovněž kmenový antagonismus, organizovaná korupce a agresivní sekularizace. Menšina Keňanů jsou muslimové. Nedávno byl zaveden systém islámských soudních dvorů, v současné době vyhrazený pro muslimy, kteří se dobrovolně podřizují jejich jurisdikci. Muslimské obyvatelstvo žijící především v pobřežních oblastech Keni se začalo bouřit proti postoji keňské společnosti, protože v něm vnímá nerovnoprávnost. K radikalizaci je zčásti vede pocit diskriminace, nedostatečná možnost rozvoje,

obrovská nezaměstnanost mezi mladými muslimy a inspirující příklad islámského extrémismu pronikajícího ze Somálska. Muslimští politici reprezentující muslimské volební obvody mají na programu odstranit církve z těchto oblastí.

Budoucnost keňské církve se ukazuje jako nejistá. Na jednu stranu čelí zesilující perzekuci. Postoj vlády vůči náboženským institucím není pozitivní. Nadto ani postoje muslimů a násilnosti proti křesťanům rovněž nejsou příznivou skutečností. Kromě toho i křesťané negativně pohlížejí na muslimy. Tento negativní pohled eskaloval po nedávném útoku na nákupní středisko v Nairobi spáchaný muslimskou extrémistickou skupinou aš-Šabáb. Kromě toho je komplikovaný vztah mezi vůdčími silami křesťanské a muslimské komunity. Z druhé strany existuje vysoká ochota ke spolupráci mezi církvemi. Proto nezbývá než čekat, jak se církev vyrovná s nátlakem, kterému je vystavena.

44. Maroko

Vláda je vedena islámskou politickou stranou a roste vliv islámských organizací. Marocká církev není ve všech případech úřady uznávána, sbory zahraničních křesťanů jsou uznány, avšak jsou proti nim uplatňovány restriktce, stejně jako proti malým tradičním katolickým komunitám. Ústava uvádí určitou svobodu vyznání, avšak uplatnění této svobody je prakticky omezováno. Arabské jaro přimělo krále k politickým ústupkům a k většímu respektování občanských práv.

45. Tádžikistán

Perzekuce křesťanů v persky mluvícím Tádžikistánu vychází hlavně ze strany vlády. Vládnoucí elita udělá cokoliv, aby se udržela u moci, v zemi bují organizovaná korupce a úřady zaměřují svou pozornost na křesťany. Registrace církve je povinná a je možné ji získat pouze po dlouhém, těžkopádném a často svévolném procesu. Od července 2012 je tádžickým občanům zakázáno cestovat do zahraničí za účelem náboženského studia, kázání a vyučování náboženských doktrín nebo navazovat kontakty se zahraničními náboženskými organizacemi.

46. Džibuti

Džibuti je malá muslimská země s dobrou zeměpisnou polohou u Adenského zálivu. Se 46 body se umístilo na 46. pozici WWL 2014. Vloni mu patřila 43. pozice se 44 body.

Ke zvýšení celkového počtu bodů přispěl mírný nárůst počtu zpráv o násilnostech. Ukazuje se však, že pozice křesťanů v Džibuti, zejména netradičních protestantských komunit, členů ortodoxních církví a křesťanů muslimského původu je relativně stabilní. Tato skutečnost může být přisuzována faktu, že vládnoucí elita vnímá, že její pozice je relativně jistá, a to i přes relativní nestabilitu v okolních zemích.

Hlavní hnací silou perzekuce v Džibuti jsou islámský extrémismus a totalitní paranoia. Přibližně 95% obyvatelstva Džibuti tvoří sunnitě. Zatímco křesťané z řad zahraničních pracovníků, ortodoxní křesťané původem z Etiopie a věřící z domácích křesťanských komunit stěží zakoušejí jakékoliv restriktce namířené proti praktikování víry, věřící muslimského původu čelí nátlaku ze strany své rodiny a komunity. Ústava sice zaručuje náboženskou svobodu, vláda se přesto pokouší kontrolovat náboženské skupiny včetně křesťanů. Z toho vyplývá, že všeobecný postoj vůči křesťanům a dalším nemuslimským menšinám je přinejmenším stejně negativní.

Hlavní hnací silou podporující perzekuci jsou dále úředníci názorově blízcí vládě Džibuti. Současná vláda důsledně kontroluje zemi. Kvůli svým kontaktům se západními národy by vláda Džibuti nemusela nutně okleštovat život křesťanů. Přesto pokud se vliv Západu zmenší – například kvůli stažení západních vojsk – se pozice křesťanů obecně a zejména křesťanů muslimského původu oslabí. Uvidí se, zda a jak bude Džibuti schopno konstruktivně odolávat vlivu islámských extrémistů.

47. Indonézie

Indonézie je zemí s nejpočetnější muslimskou populací na světě (86%) a stala se modelem pro demokracii v muslimském státu. Obecně řečeno, perzekuce křesťanů nevychází od vlády, ale od muslimských extrémistických skupin. Nemají sice silné politické zastoupení, ale jejich vliv je rozsáhlý, protože vycházejí do ulic a ovlivňují veřejné mínění. V květnu 2012

bylo v Aceh uzavřeno 18 modliteben, kromě toho bylo přijato nejméně 151 místních vyhlášek šaría, což ukazuje novou úroveň nepřátelství vůči křesťanům.

48. Bangladéš

Hlavní hnací silou perzekuce postihující křesťany v Bangladéši je islámský extrémismus (převážně) a v menší míře totalitní paranoia. Bangladéš je sekulární zemí a ústavou je všem náboženstvím dána svoboda praktikovat svou víru. Země nemá zákony o rouhání nebo zákon zakazující konverzi, ovšem islámské extrémistické skupiny se pokoušejí dotlačit vládu ke změně ústavy. Kromě jiného požadují zavedení islámského zákona šaría, aby se zviditelnilo, že země patří k Domu islámu. Tyto islámské skupiny používají politické prostředky jako stávky a manifestace, blokují infrastrukturu a zabíjejí lidi. Imámové a vlivní muslimové jsou v čele diskriminace křesťanských věřících, především konvertitů. Další perzekuce vychází z rodiny a sousedů.

I přes skutečnost, že Bangladéš má sekulární vládu, oficiálně je islámským státem, což se odráží i v ústavě. V modlitebnách, zejména v těch, ve kterých se scházejí křesťané muslimského původu, raději nejsou v zájmu utajení používány křesťanské symboly. Stává se, že i historické nebo konvenční modlitebny čelí odporu a restrikcím v případě, že chtějí použít kříž nebo jiné náboženské symboly.

Perzekuce je zaměřena zejména na věřící muslimského původu a zasahuje osobní, rodinnou a společenskou sféru. Konverze není zákonem zakázána, ovšem rodinní příslušníci, přátelé a sousedé tlačí na křesťany, aby se vzdali své víry. Máme několik zpráv o tom, že křesťané se kvůli nátlaku ze strany muslimské většiny museli vzdát svého obchodu nebo svých firem v jiných oborech podnikání. Děti konvertitů jsou diskriminovány ve školách učitel i spolužáci, konvertité jsou často vyvrženi ze svých rodin. Problémem je ve většině případů i registrace dětí konvertitů, neboť jsou automaticky registrovány jako muslimové. Perzekuce v Bangladéši obvykle není příliš zuřivá, ale v červenci 2013 byl v Khagračáří zabit pastor Arun Kanti Čakma. Bylo zničeno, poškozeno nebo uzavřeno nejméně pět modliteben a dvě biblické školy. Věřící jsou zadržováni, unášeni a vystaveni fyzickému násilí. Bylo uneseno několik křesťanských žen a dívek a přinuceno k manželství. Noví věřící bývají často vyhnáni rodinou ze svých domovů.

49. Tanzánie

Se 46 body zaujala Tanzánie 49. pozici na WWL 2014. V roce 2013 země vstoupila do WWL s 55 body. Letos se postavení křesťanů ukazuje jako zlepšené. Obecně řečeno, tento trend neplatí jen pro křesťany muslimského původu, ale rovněž pro ostatní typy církve.

V současné době je hlavní hnací silou perzekuce zasahující křesťany v Tanzánii islámský extrémismus. Přestože většinu obyvatelstva Tanzánie tvoří křesťané, poslední roky ukázaly vzestup politického islámu, zpočátku na souostroví Zanzibar – skupině ostrovů patřících Tanzánii. Islamistická separatistická skupina Association for Islamic Mobilization and Propagation (Sdružení pro mobilizaci a propagaci islámu - UAMSHO) používá Zanzibar jako odrazový můstek k islamizaci Tanzánie a zejména pobřežního pásma a dále k ustanovení nového muslimského státu. Idea nového islámského státu získává příznivce mezi muslimy, dokonce i na pevnině. V současné době je v plném proudu revize ústavy včetně pozice islámu v Tanzánii.

V tomto kontextu není jisté, zda si tanzanská církev dostatečně uvědomuje, že pozorovaný pokles diskriminace křesťanů by mohl být pouze dočasný a mohl by snadno zesílit, kdyby proces revize ústavy selhal. Vyučování v mešitách a madrasách týkající se křesťanství je stále negativní a vytváří základ pro přetrvávající negativní postoje vůči křesťanům. Situace kromě toho může snadno přerůst do oboustranné perzekuce: muslimové proti křesťanům a křesťané proti muslimům. Sekulární stát by ostře zasáhl proti oběma.

50. Niger

Niger sesbíral 35 bodů na WWL v roce 2013 a 45 bodů na letošním seznamu. Nárůst počtu bodů se vysvětluje zejména vzrůstajícím vlivem islámu v zemi. Hlavní hnací silou perzekuce v Nigeru je islámský extrémismus. V posledních letech země postupně „setřásala“ charakteristický rys typického západoafrického státu s převážně umírněným islámem – ústavou sekulární stát. Nyní jsou náznaky, že vláda fungující v sekulárním státu neudrží dostatečný odstup od islámských

duchovních vůdců. Od roku 1991 vznikly desítky islámských sdružení včetně skupin wahhábistů. Tyto organizace se převážně zabývaly vnímaným narušením náboženské identity Nigeru ze strany sekulárně demokratického státu.

V zemi žijí tři typy křesťanů – katolíci, věřící muslimského původu, evangelikálové a ostatní. Nátlak na křesťany někdy postihuje jen věřící muslimského původu, někdy jsou zasaženy všechny tři typy. Nátlak v osobním a církevním životě je nižší než v oblasti rodinného a společenského života. Křesťané se potýkají s překážkami ve veřejné sféře. Během zpravodajského období pokračovaly násilné akce. Bylo napadeno nejméně sedm sborů: dva v Zinder, dva v Niamey a tři v Maradi. Křesťané jsou rovněž vystaveni hrozbám smrti a únosů. Budoucnost církve v Nigeru se zdá být znepokojivá. Zdá se, že hnací síla popsaná v tomto profilu perzekuce ukazuje na možný vzestup útlaku a zřetelného násilí. Značná část jižní třetiny země se zdá být neochvějně nakloněna nepřátelským akcím islamistů.